

Miłość heretycznoseksualna Autor tekstu: Mariusz Agnosiewicz

Homoseksualizm to termin wprowadzony w 1869 r. przez wiedeńskiego pisarza Benkerta, na oznaczenie skłonności seksualnych do własnej płci. Homoseksualizm wśród kobiet zwany jest miłością lesbijską, safizmem [1], tribadią (np. u Platona). Męski homoseksualizm nazywany bywa uranizmem (od mitu o Uranosie), pederastią i in.

"Homoseksualizm był w mniejszym lub większym stopniu akceptowany przez dwie trzecie populacji w różnych okresach i czasami obejmował duże grupy obywateli" — pisze znany oksfordzki historyk, **Theodore Zeldin**, w swej książce *Intymna historia ludzkości* (Warszawa 1998). "Pierwotnie homoseksualizm był siłą konserwatywną, wzmacniającą istniejące instytucje, w takim samym stopniu zachowaniem rytualnym, co źródłem przyjemności. Stanowił integralną część religii pogańskiej, której bóstwa czerpały przyjemność ze wszystkich rodzajów kontaktów seksualnych. Dopiero wtedy, gdy seks przestał być boską rozrywką, zaczęto poważnie ścigać homoseksualizm".

Pederastia była uważana za naturalne zjawisko w starożytnym Egipcie, co potwierdza jeden z papirusów sprzed 4500 lat. Podobnie tolerancyjną postawę wykazywała kultura mezopotamsko-babilońska. *Gilgamesz* — wielki epos babilońsko-asyryjski z pierwszej połowy II tysiąclecia p.n.e., opiewający przygody Gilgamesza, półlegendarnego władcy sumeryjskiego, i jego przyjaciela Enkidu, jest peanem o miłości homoseksualnej. Nastawienie to zmienił zoroastryzm, który, podobnie jak judaizm, uznał za grzech współżycie seksualne niesłużące prokreacji. Homoseksualizm stał się zbrodnią gorszą od zabójstwa.

O ile we współczesnej Europie, po niemal dwu tysiącach lat panowania etyki judeochrześcijańskiej, adopcja dzieci przez pary homoseksualne wywołuje gwałtowne protesty pod zarzutem demoralizującego i patologicznego oddziaływania na rozwój dziecka, o tyle w wielu innych społeczeństwach i kulturach przyjmowano wzorce zgoła przeciwne i homoseksualizm stanowił niemal obowiązkowe przejściowe doświadczenie dorastania młodego człowieka (czasami obejmowało to również kobiety), przy czym nie były to społeczeństwa barbarzyńskie i nieokrzesane, jako może bylibyśmy skłonni sądzić, ale takie które uważamy za twórców najwartościowszych wzorców kulturowych, instytucji społecznych, dzieł sztuki i idei (np. starożytna Grecja, średniowieczna Japonia). W Grecji starszy partner był zarazem mentorem, przygotowywał młodzieńca do życia obywatelskiego, małżeństwa i innych ról społecznych. Wielki prawodawca ateński Solon (ok. 635-560 p.n.e.) zalecał miłość do chłopców jako najbezpieczniejszą formę zaspokojenia seksualnego, która oddziaływała wychowawczo poprzez przebywanie chłopców z ich przyjaciółmi. Pary pederastów pielgrzymowały do grobu Jalnosa, kochanka Herkulesa, aby przysięgać sobie wierność. Grecka pederastia miała silne podłoże estetyczne i wiązała się z upodobaniem, nawet kultem pięknego ciała, zwłaszcza męskiego. Jakieś odbicie tego znajdujemy pewnie u Mussoliniego, który kazał wybudować stadion otoczony rzeźbami nagich muskularnych mężczyzn (w dawnych igrzyskach zawodnicy brali udział nago).

Zachowania homoseksualne nierzadkie były na wielu dworach świata. Starotestamentowy król Dawid wychwalał czułościowo Jonatę: "śliczny bardzo, a przyjemniejszy nad miłość niewieścią" (2 Krl 1,26). Młodego Hasdrupala kochał Hamilkar Barkas (ok. 280-229 p.n.e.), ojciec Hannibala i wódz kartagiński; zaś sam Hannibal w młodzieńczym wieku był kochankiem Hasdrupala. Skłonności homoseksualne przejawiali Aleksander Wielki i Juliusz Cezar ("mąż każdej żony i żona każdego męża"), rzymski cesarz Nerwa, król Bitynii Nikomedes III Filopator, uległy był tak wobec Rzymu, jak i jego władcy Cezara. Młodymi chłopcami otaczali się niektórzy cesarze chińscy. Florencja w okresie renesansu ze względu na powszechność praktyk homoseksualnych, zwana była "nową Sodomą".

Wilhelm II Rudy (ok. 1060-1100), normański król Anglii (od 1087), syn Wilhelma I Zdobywcy, miał w swoim towarzystwie młodych chłopców noszących długie włosy i kobiece ubrania. Pomimo, iż był w konflikcie z Kościołem i przegrał nawet z Anglii arcybiskupa Anzelma z Canterbury (1097), jednak nie szło tutaj o homoseksualizm, lecz o inwestyturę i przywileje Kościoła. Sam arcybiskup z Canterbury potępiał homoseksualizm, ale bez przesady, za "zakazaną miłość" domagał się tylko umiarkowanej kary, gdyż "grzech ten jest tak jawny, że ludzie niemal się go nie wstydzą, a przez to wielu pograża się w nim, nie zdając sobie sprawy z jego ciężaru" — pisał w roku 1102. Średniowieczny ideał króla-rycerza: Ryszard I Lwie Serce (1157-99), który wstawił się jako krzyżowiec, również był "czynnym" homoseksualistą. W czasach renesansu elżbietańskiego w Anglii

(okres panowania Elżbiety I, XVI w.) mężczyźni z wyższych sfer dowodzili swej męskości paradując po ulicach pod rękę z kochanką i kochankiem jednocześnie.

Kulturotwórczy wkład homoseksualistów

Dla wielu osób niechętnych homoseksualistom z pewnością trudnym do zaakceptowania jest fakt, iż ludzkość wiele swych największych osiągnięć zawdzięcza osobom "kochającym inaczej". być może prawdą jest to co napisał Edmund White: "Nasza bezdzietność, nasza minimalna odpowiedzialność, to, że nasze związki nie są konsekrowane, a nawet samo nasze wycofywanie się do gett homoseksualistów w poszukiwaniu ochrony i wolności (..) sprzyjają wykształcaniu się stylu, pozwalającego nam eksplorować — nawet wbrew naszym świadomym intencjom — rzeczy, które pewnego dnia okażą się użyteczne dla heteroseksualnej większości."

Byli wybitnymi naukowcami , jak:

Izaak Newton (1643-1727) — angielski fizyk, astronom i matematyk.

Edmond Halley (1656-1742) — brytyjski astronom i współpracownik Newtona.

Robert Boyle (1627-91), — angielski chemik, fizyk i filozof oraz współtwórca nowoczesnej chemii.

Twórcami techniki komputerowej , jak **Alan Mathison Turing** (1912-54) — matematyk brytyjski, twórca teoretycznego modelu tzw. maszyny Turinga.

Ekonomii , jak **John Maynard Keynes** (1883-1946) — ekonomista angielski, wybitny teoretyk makroekonomii.

Artystami , jak:

Leonardo da Vinci (1452-1519) — włoski malarz i teoretyk sztuki, rzeźbiarz, architekt, uczonek i myśliciel epoki renesansu; jeden z najwszechstronniejszych i najgenialniejszych artystów wszechczasów.

Michał Anioł , właśc. Michelangelo Buonarroti (1475-1564) — włoski rzeźbiarz, malarz, architekt i poeta; jeden z najznakomitszych artystów epoki renesansu. O swym usposobieniu pisał następująco: "Spośród wszystkich ludzi, którzy kiedykolwiek się urodzili, to ja jestem najbardziej skłonny do miłości. Ilekroć ujrzę kogoś, kto odznacza się jakimś talentem czy sprawnością umysłu, kto może zrobić lub powiedzieć coś w sposób bardziej odpowiedni niż wszyscy inni na świecie, muszę się w nim zakochać i oddaję się mu całkowicie, tak iż przestaję należeć do siebie, lecz bez reszty należę do niego"

Sandro Botticelli , właśc. Alessandro di Mariano Filipepi (1445-1510) — włoski malarz renesansowy.

Caravaggio , właśc. Michelangelo Merisi da Caravaggio (1573-1610) — włoski malarz; jeden z najwybitniejszych twórców wczesnego baroku.

Francis Bacon (1910-92) — najwybitniejszy brytyjski malarz II poł. XX wieku.

Filozofami , jak **Ludwik Wittgenstein** (1889-1951) — filozof austriacki, którego koncepcje oddziały w znacznym stopniu na kształtowanie się logicznego empiryzmu i filozofii analitycznej. Pomijając Greków.

Kompozytorami , jak:

Franz Schubert (1797-1828) — kompozytor austriacki, jeden z głównych przedstawicieli romantyzmu w muzyce.

Piotr Czajkowski (1840-93) — kompozytor rosyjski.

Pisarzami , jak:

Hans Christian Andersen (1805-75) — pisarz duński, który sławę zdobył jako autor baśni dla dzieci

Robert Louis Stevenson (1850-94) — szkocko-angielski pisarz, z zawodu prawnik, autor przygodowych, pełnych fantazji książek dla chłopców, jak np. *Wyspa skarbów* .

Oscar Wilde (1854-1900) — pisarz angielski, modernista, zwolennik skrajnego estetyzmu, mistrz paradoksu, autor powieści (*Portret Doriana Graya*) i dramatów. Za homoseksualizm został w roku 1895 skazany na dwa lata ciężkich robót, które go całkowicie zniszczyły i wkrótce po odsiedzeniu wyroku umarł we Francji jako człowiek całkowicie załamany. [6]

Marcel Proust (1871-1922) — pisarz francuski, którego powieści stanowią przełom w historii powieści XX w.

Jean Cocteau (1889-1963) — francuski poeta, pisarz, twórca filmów i sztuk teatralnych, nazywany "bogiem nowego renesansu".

Jarosław Iwaskiewicz (1894-1980) — pisarz, współtwórca Skamandra, związany z nurtem

neoklasycyzmu. Autor m.in. głośnej *Matki Joanny od Aniołów* (1946; ekranizacja 1961, reż. J. Kawalerowicz). [7]

Oczywiście to tylko przykładowa cząstka spośród nich.

Przypisy:

[1] Miłość lesbijska - od greckiej nazwy wyspy Lesbos na Morzu Egejskim, gdzie w VII/VI w. p.n.e. największa poetka Grecka Safona skupiała wokół siebie młode dziewczęta, które kształciła, darząc je egzaltowaną przyjaźnią, będącą głównym motywem jej namiętnych pieśni. (W. Kopaliński, *Słownik wyrazów obcych*). Safizm - od imienia Safony. Jako ciekawostkę można wspomnieć o tzw. miarce lesbijskiej, czyli giętkiej miarce, używanej w starożytnej Grecji przez murarzy do mierzenia powierzchni zakrzywionych, profili wklęsło-wypukłych itd.; przenośnie miara, reguła postępowania giętka, idąca na rękę, wygodna. (W. Kopaliński, *Słownik mitów i tradycji kultury*)

[6] J. Walsh, Proces Oscara Wilde'a, *The Independent*, przedruk: *Forum*, nr 18/2003.

[7] O walce ojca Surina i Matki Joanny z demonami przezabawnie pisał również Leszek Kołakowski w swych *Rozmowach z diabłem* (Warszawa 1965), w rozdziale "Demon i płeć". Bardzo podobny motyw (oraz wolteriański styl i dowcip) zawiera powiastka filozoficzna znakomitego pisarza francuskiego Anatola France (1844-1924) - *Tais*, "lubieżna bajka", jak określił ją jezuita Brucker, dodając: "Nasi przodkowie kazaliby autora tej książki wychłostać publicznie na placu de Greve". Dzięki niej France zasłużył na miano "godnego kontynuatora antychrześcijańskiej krytyki Woltera i Renana".

Mariusz Agnosiewicz

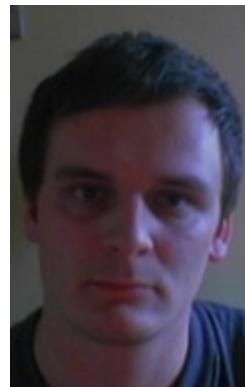
Redaktor naczelny *Racjonalisty*, prezes PSR. Kontakt online ([GG](#), [Skype](#))

[Wyślij użytkownikowi Mariusz Agnosiewicz](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 06-09-2003 Ostatnia zmiana: 08-01-2009)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1079) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1079>)

Contents Copyright © 2000-2009 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2009 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych

do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora.

Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl